

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Den første Folkefest paa Himmelbjerget

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Den første Folkefest paa Himmelbjerget", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 358. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blich07-shoot-workid91790.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Den første Folkefest paa Himmelbjerget

⌘ Ifjor den 1ste August vare nogle - ikke en Snees - unge Mennesker samlede paa dette Danmarks høieste og skønneste Punct. De bestemte, at ville mødes sammesteds samme Dag iaar. Kun Een af disse indfandt sig - hvilket gjør os hjærteligt ondt for de Andre; thi Vinket var givet, og nu hidkaldte det 5-600 Danske af alle Stænder og Aldre, Her var Generalen og Soldaten, Greven og Bonden, Præsten og Degnen, Barnet ved Brystet og Oldingen med Sølvhaaret. Her var Maleren, Billedhuggeren* og Digteren - ja hele to: Peder Jensen fra Viby Mark og Steen Steensen fra Spentrup. Den Sidste havde, lige saavel som den Første, en trykket Vise med paa Melodien: "Danmark deiligst Vang og Vænge", der blev afsjungen (med flere ældre Folkeviser) af det glædeligt samstemmende Folk, efter først at være indledet ved den fortrinlige Regimentsmusik fra Horsens, der her paa Bjerget hilsede Folket ved sin Ankomst, og frydede Hjærterne lige fra Middag og indtil Solen forlod den klare og skønne Himmel, forgyldende Søer og Strømme, Enge, Marker, Lyngbakker og Bjergskoven - det var som om Dagens Konge, til Festens Forherligelse, havde forjaget de Skyer, der i lang Tid lige til Aftenen forud havde formørket og vædet Jorden. Taler bleve holdte- og det baade af Præsten og Officieren, og Skaaler tømte for det elskede Fædreland og for dets Konge, og for Den, der staaer ham nærmest, og ved sit for faae Aar siden gjorde Besøg paa Himmelkuld vistnok gav første Anledning til en Folkefest, som - det tør vi frit ud spaae - aldrig vil ophøre, saalænge Danmark skal være Danmark, en Fest, der er af saa baade høi og dyb en Betydning, at ethvert fædrelandsk Hjærte vil *

359 frydes, og det med noget Mere end løse Profetier og flygtige Phantasier: her var Glæden ingen Indbildning og Haabet ingen Drøm. - Her saaes ingen Standsforskjæl - ei engang i Klæderne - Alt var Borger- og Borgerinde. Den, der til daglig Brug har Rang og Titler, havde paa denne sande Folkefest ingen anden end "Dannemand" ; og den, vi i daglig Tale kalde Høivelbaaren, var frisindet nok til at tale med, synge med, dandse med den, som Alle sigte "Du" til. Ikke fordi det skulde just være saa mærkeligt, men fordi det Glædelige ogsaa heri skal vorde Borteværende vitterligt: Der var i denne - ellers sigte Man "blandede", men herom siger jeg "ensformige" - Forsamling ikke den ringeste Uorden, ingen Overdrivelse i Nydelsen af Guds gode Gaver, og ikke et tvetydigt Ord, eller en skjæv Mine at mærke den hele lange, herlige Dag. Den komme igjen hvert evige Aar! Det ønsker

⌘ Een, som var med.